

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 5 oktober 2016 in kort geding

Kenmerk: SG KG 16/18

De voorzitter van het Scheidsgerecht,
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft op 5 oktober 2016 het navolgende vonnis gewezen in het kort geding van:

de maatschap

A.,

gevestigd te Z.,

eiseres,

gemachtigden: mr. P.P.R. Hoekstra en mr. L.E. Ettema,

tegen:

1. de stichting **Stichting "B.",**

gevestigd te Z.,

en,

2. de stichting **Combinatieholding "B."/C.,**

gevestigd te Z.,

verweersters,

gemachtigde: mr. P.H.F. Yspeert.

Partijen worden hierna aangeduid als eiseres en verweersters (en deze afzonderlijk als respectievelijk B. en de Combinatieholding).

1. De procedure

1.1 Eiseres heeft met een brief van 8 september 2016 dit kort geding aanhangig gemaakt. Met een daarbij gevoegde memorie van eis heeft zij het Scheidsgerecht verzocht om bij voor zoveel mogelijk uitvoerbaar te verklaren vonnis:

primair:

1. verweersters hoofdelijk, met dien verstande dat als de een betaalt de ander zal zijn bevrijd, te veroordelen om op grond van de garantieregeling, over de maanden augustus 2016 tot en met maart 2019, € 40.000 per maand te betalen aan eiseres, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente over ieder maandelijks verschuldigde bedrag vanaf de dag dat die bedragen verschuldigd zijn tot aan de dag der algehele voldoening;

subsidiair:

2. verweersters hoofdelijk, met dien verstande dat als de een betaalt de ander zal zijn bevrijd, te veroordelen om op grond van de garantieregeling, vanaf augustus 2016 € 40.000 per maand te betalen aan eiseres, te vermeerderen met de wettelijke handelsrente over ieder maandelijks verschuldigde bedrag vanaf de dag dat die bedragen verschuldigd zijn tot aan de dag der algehele voldoening, totdat 2 fte op kosten van B. gesaneerd is;

primair en subsidiair:

verweersters te veroordelen in de kosten van deze procedure alsmede de buitengerechtelijke kosten.

Bij de memorie van eis zijn producties gevoegd die zijn genummerd als 1–12.

- 1.2 Met een brief van 22 september 2016 heeft de gemachtigde van verweersters enkele producties ingezonden. Deze zijn genummerd als 1–3.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 30 september 2016. Aan de zijde van eiseres waren aanwezig haar voorzitter, D., en E. en F. (lid respectievelijk penningmeester van de organisatorische eenheid gynaecologie binnen eiseres), met bijstand van de gemachtigden van eiseres. Aan de zijde van verweersters waren aanwezig G., (voorzitter van de besturen van verweersters en hierna te noemen: G.) en H. (secretaris van deze besturen), bijgestaan door de gemachtigde van verweersters. De gemachtigden hebben het woord gevoerd mede aan de hand van pleitaantekeningen, die aan het Scheidsgerecht zijn overgelegd. Daarbij heeft eiseres – zonder bezwaar van verweersters – de eis aangevuld in deze zin dat zij ook ten aanzien van de proceskosten en de buitengerechtelijke kosten de hoofdelijke veroordeling van verweersters vordert. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen, met veroordeling van eiseres in de kosten van de procedure. De behandeling ter zitting is enkele malen geschorst voor nader intern beraad van partijen en nader overleg tussen hen.

2. De feiten

- 2.1 B. exploiteert het gelijknamige ziekenhuis in Z. Zij is in 2012 een bestuurlijke fusie aangegaan met de stichting C. (hierna: C.). C. hield destijds het ziekenhuis I. in Y. in stand. In dat ziekenhuis waren gynaecologen werkzaam op basis van een arbeidsovereenkomst, terwijl het (oude) ziekenhuis van B. een maatschap gynaecologie kende met vrijgevestigde specialisten. Deze maatschap (hierna ook aan te duiden als “de maatschap”) omvatte tot begin 2014 5,5 fte’s.

- 2.2. Op 24 maart 2014 hebben J. (*"handelend als voorzitter van de Raad van Bestuur van [de Combinatieholding]"*) en de maatschap een overeenkomst getekend die – kort gezegd – strekte tot uitbreiding van de maatschap met twee fte's tot 7,5 fte's per 1 april 2014. De Combinatieholding is de (enige) bestuurder van B. De overeenkomst is vastgelegd op briefpapier van B. In de overeenkomst is de partij voor wie J. optrad, aangeduid als "het ziekenhuis" (al dan niet met hoofdletters). In de considerans is verwezen naar de bestuurlijke fusie tussen de beide in 2.1 genoemde ziekenhuizen en naar de toezegging van het ziekenhuis om aan de maatschap capaciteit en financiële ruimte beschikbaar te stellen voor twee fulltime werkzame gynaecologen naast *"de reeds 5,5 fte werkzame gynaecologen te Z."*. Ook is hierin vermeld dat binnen de vakgroep gynaecologie een reorganisatie heeft plaatsgevonden waardoor er vanaf 1 april 2014 een gecombineerde maatschap zal ontstaan, die de complete gynaecologische zorg zal aanbieden in beide ziekenhuizen. Artikel 1 (*"Honorering"*) van de overeenkomst zelf voorzagt in het ter beschikking stellen van financiële middelen door Het Ziekenhuis voor het werkzaam doen zijn van twee fte gynaecologen. Als tegenprestatie hiervoor zou de maatschap zorgen voor *"een volledig palet aan gynaecologische zorg zoals dat volgt uit de medische profielen van beide locaties te Y. en Z."*, met de toevoeging: *"Daarbij zal de praktijk te Y. zodanig worden gereorganiseerd dat te verwachten is dat binnen vijf jaren tenminste twee gynaecologen daar full time werkzaam zullen zijn"*. Artikel 3 van de overeenkomst luidt als volgt:

'Artikel 3: Garantie

Het ziekenhuis verplicht zich gedurende vijf jaren het in artikel 1 genoemde honorarium te voldoen vanaf 1 april 2014. Na verloop van vijf jaren vervalt deze verplichting en zal de maatschap nog uitsluitend het daadwerkelijk gegenereerde inkomen ontvangen. De maatschap verplicht zich ook om na die vijf jaren de gynaecologische zorg volledig te verstrekken.'

Gelet op deze garantie wordt de overeenkomst hierna aangeduid als "de garantieregeling". Artikel 5 van de garantieregeling bepaalt dat alle geschillen die tussen partijen opkomen, zullen worden voorgelegd aan het Scheidsgerecht.

- 2.3 Voorafgaand aan de uiteindelijke totstandkoming van de garantieregeling had de manager acute zorg van B. op 6 december 2013 aan de maatschap een e-mailbericht gezonden met onder meer de volgende inhoud:

'Tenslotte hebben we vastgesteld dat [...], nu we garantstellingsafspraken hebben gemaakt die zich uitstrekken over een periode van 5 jaar, we zeer waarschijnlijk gedurende de garantstellingsperiode te maken zullen krijgen met wijziging in de systematiek van financiering en afrekening van zowel het ziekenhuis als de medisch specialist. We hebben afgesproken dat we dan opnieuw in overleg treden met als doel te komen tot aanpassing van de garantstellingsafspraken zodanig dat die in lijn liggen met de afspraken zoals hieronder opgenomen.'

- 2.4 Per 1 april 2014 of kort nadien is de maatschap uitgebreid met drie personen, van wie er één tot dan toe in loondienst werkzaam was bij C. (locatie I.). De toetreders hebben aan de maatschap een bedrag voor goodwill betaald. Mede door een herschikking is de omvang van de maatschap per 1 april 2014 gestegen van 5,5 naar 7,5 fte's. Nadien zijn er geen personele veranderingen opgetreden, met dien verstande dat per 1 oktober 2016 een van de leden, de gynaecoloog K., is vertrokken. De omvang van zijn werkzaamheid omvatte 0,875 fte. De maatschap dient aan K. een vergoeding te betalen wegens goodwill.
- 2.5. Op 25 november 2014 is C. gefailleerd. Het ziekenhuis I. is gesloten. Op dezelfde locatie heeft nadien, bij wijze van doorstart, een zorginstelling met deze zelfde naam haar poorten geopend. Binnen deze zorginstelling, die in stand wordt gehouden door een andere, niet aan verweersters gelieerde, rechtspersoon, zijn andere gynaecologen werkzaam dan de leden van de maatschap.
- 2.6 Eiseres is een maatschap van 70 medisch specialisten die werkzaam zijn in het ziekenhuis van B.. Zij is ontstaan uit een fusie van individuele (specialistische) maatschappen, waaronder de (oude) maatschap. Alle rechten en plichten van de oude maatschappen zijn overgegaan op eiseres. Tussen eiseres en B. is een overeenkomst gesloten die is gedateerd op 18 september 2014. Op grond van deze overeenkomst ("de samenwerkingsovereenkomst") verleent eiseres met ingang van 1 januari 2015 de zorg in het ziekenhuis. De maatschap gynaecologie bestaat sinds 1 januari 2015 wel nog functioneel maar niet meer als juridische entiteit. Zij wordt verder aangeduid als de vakgroep gynaecologie (of kortweg de vakgroep).
- 2.7 Met een e-mailbericht van 8 december 2015 heeft G., als "Voorzitter Raad van Bestuur a.i." van B., aan de vakgroep bericht dat de garantieregeling per 31 december 2015 is beëindigd. Eiseres heeft deze beëindiging niet aanvaard. Partijen hebben getracht tot overeenstemming te komen maar zijn daarin niet geslaagd. De betalingen op grond van de garantieregeling, ten bedrage van € 40.000 per maand (overeenkomend met de voorschotbedragen die maandelijks aan twee fte's toekomen), zijn nog enige tijd voortgezet. Per 1 augustus 2016 heeft B. deze betalingen, die intussen via eiseres liepen, stopgezet.

3. Het geschil

- 3.1 Het geschil tussen partijen, zoals dit na de eiswijziging luidt, betreft de betekenis en de gelding van de garantieregeling en houdt in het kern het volgende in.
- 3.2 Eiseres stelt dat de garantieregeling is tot stand gekomen omdat de maatschap gynaecologie destijds bedenkingen had omtrent de financiële situatie bij I. en de mogelijkheid om voldoende productie te realiseren op die locatie. Deze risico's hebben zich in de ergste vorm gerealiseerd (door het faillissement van I.) en daardoor zijn verweersters gehouden de regelingen na te komen. Daar komt bij dat direct na het faillissement de raad van bestuur de gynaecologen heeft belemmerd bij de doorstart op de locatie I.. Dit heeft ertoe geleid dat op die locatie thans zorg wordt aangeboden vanuit de in 2.5 bedoelde andere zorginstelling. Er is weliswaar een andere polikliniek opgezet in Y., maar daar is de

productie voor het specialisme gynaecologie thans veel lager dan zij had kunnen zijn. Een tweede poging om de productie uit te breiden, door het oprichten van een polikliniek in X., is stilgelegd nadat de raad van bestuur had aangekondigd met de betalingen op grond van de garantieregeling te stoppen.

- 3.3 Verweersters stellen hiertegenover dat het nooit de bedoeling is geweest om uitbreiding van capaciteit te faciliteren anders dan voor inzet in I. Dat I. is gefailleerd vormt een onvoorziene omstandigheid waarmee de grondslag voor de garantieregeling zoals partijen bij het afsluiten daarvan voor ogen stond, is komen te vervallen. Daarnaast kan de vakgroep ook niet meer voldoen aan de overeengekomen tegenprestatie, namelijk dat twee gynaecologen werkzaam zouden zijn in I. Voor verweersters is daarmee een nadelige financiële situatie ontstaan die niet kan blijven voortbestaan. Verweersters stellen voorts dat eiseres hooguit een vordering zou kunnen hebben tegen de Combinatieholding, maar niet tegen B. Zij betwisten ook dat eiseres een spoedeisend belang bij de vordering heeft.

4. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 21 van de samenwerkingsovereenkomst en artikel 5 van de garantieregeling, en is tussen partijen niet in geschil.

5. De beoordeling van het geschil

- 5.1 Eiseres heeft een spoedeisend belang bij haar vordering. Verweersters hebben betoogd dat het bedrag van € 40.000 per maand in verhouding tot het totale bedrag van ongeveer € 1,5 miljoen dat B. maandelijks aan eiseres als voorschot voldoet, gering is, zodat eiseres niet in problemen zal komen als betalingen op grond van de garantieregeling vooralsnog – in afwachting van de definitieve verrekening op basis van de gerealiseerde productie – uitblijven. Dit verweer slaagt niet. Voor eiseres is de uitvoering van de garantieregeling een erfenis uit het verleden. Zij betaalt de bedragen die zij daaruit ontvangt rechtstreeks door aan de vakgroep. Voor de vakgroep vormt het maandelijkse bedrag van € 40.000 een substantiële som. Voor toewijzing van een geldvordering in kort geding is – afgezien van de verdere vereisten – niet nodig dat degene die meent daarop recht te hebben in problemen komt bij het uitblijven van betaling.
- 5.2 Ook het verweer dat inhoudt dat de vordering tegen B. niet kan slagen doordat deze verweerster geen partij is bij de garantieregeling, heeft geen succes. De hoedanigheid van degene voor wie G.'s voorganger J. optrad, is in de garantieregeling niet volkomen duidelijk. De overeenkomst vermeldt zijn hoedanigheid van bestuurder van de Combinatieholding, die op haar beurt de bestuurder was en is van B., maar het is heel ongebruikelijk dat een dergelijke garantie wordt afgegeven door een bestuurder (als zodanig) en niet door de rechtspersoon waarvan de bestuurder de directie voert. De aanduiding "het ziekenhuis" voor de partij die de garantie heeft verstrekt, wijst veeleer op gebondenheid van B., de partij die het ziekenhuis in kwestie in stand houdt. Daar

komt bij dat alle geldstromen via B. lopen en niet via haar bestuurder (de Combinatieholding), die – naar tussen partijen vaststaat – niet over eigen middelen van betekenis beschikt. In de latere correspondentie, nadat het geschil was ontstaan, is G. ook met zoveel woorden opgetreden als “*Voorzitter Raad van Bestuur Ziekenhuis B.*”. In deze hoedanigheid, en dus kennelijk namens B., heeft hij gesproken over het eindigen van de bereidheid om de bevoorschotting (van de bedragen van € 40.000 per maand) te continueren. De slotsom is dat een eventuele aanspraak van eiseres op doorbetaling in elk geval ook tegen B. geldend kan worden gemaakt. Ditzelfde geldt voor de Combinatieholding, nu deze volgens verweersters zelf partij is bij de garantieregeling. De vraag óf de vordering toewijsbaar is, komt hierna aan de orde.

- 5.3 De zaak zelf betreft de uitleg van de garantieregeling. Het woord “garantie” heeft zowel in het juridische als in het algemene spraakgebruik de betekenis dat iemand iets waarborgt en daarmee ergens voor instaat. De kop en de bewoordingen van het aangehaalde artikel 3 brengen zo bezien dus tot uitdrukking dat eiseres de zekerheid heeft dat B. gedurende vijf jaren het aanvullende honorarium voldoet. Bij de uitleg van een contractuele bepaling komt het echter niet alleen aan op de taalkundige betekenis van de gebruikte woorden. Ook andere omstandigheden spelen een rol.
- 5.4 Hierbij is allereerst van belang dat tussen partijen vaststaat dat de (oude) maatschap, met 5,5 fte’s verbonden aan het ziekenhuis in Z., goed functioneerde, ook in organisatorisch opzicht en qua productiviteit. De bestuurlijke fusie van B. met C. was niet ingegeven door een wens of belang van de maatschap. De fusie bracht wel gevolgen voor de maatschap mee. Tussen partijen is niet in geschil dat het ziekenhuis in Y. problemen van velerlei aard kende. Dit gold zeker ook voor de daar werkzame eenheid gynaecologie, die inefficiënt was; met vijf gynaecologen werd daar een productie gehaald waarvoor mogelijk slechts twee fte’s nodig waren. Voor de maatschap was het dus riskant om louter als gevolg van de fusie uit te breiden. Daarbij kan in het midden blijven of in de periode waarin partijen hebben gesproken over het tot stand brengen van de garantieregeling al serieus rekening moest worden gehouden met een faillissement van de C.; eiseres stelt op niet onaannemelijke gronden dat dit het geval was, maar verweersters hebben dit met klem betwist. Ook afgezien van dit aspect vormde de garantie op voor verweersters kenbare wijze een waarborg voor de (oude) maatschap – thans dus eiseres – dat zij gedurende een ruime overgangsperiode van vijf jaren geen financieel nadeel zou ondervinden van het samengaan van de eenheden gynaecologie en de daarmee gepaard gaande uitbreiding van de maatschap.
- 5.5 Geen van de andere omstandigheden waarop verweersters zich hebben beroepen, leidt tot een andere uitleg van de garantieregeling dan dat er een “harde” garantie is afgegeven, die gedurende de overeengekomen periode van vijf jaren de maatschap zou vrijwaren van financieel nadeel als gevolg van de uitbreiding van de maatschap.
- 5.6 Verweersters hebben gesteld dat het faillissement van de C. een onvoorziene omstandigheid vormde die niet in de overeenkomst was verdisconteerd en het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar maakt dat eiseres aanspraak op de garantie behoudt. Deze stelling kan niet worden aanvaard. Ook als kort vóór 1 april 2014 het faillissement, dat in november van dat jaar is

uitgesproken, niet voorzien(baar) was, vormt het “omvallen” van I. een omstandigheid waarvoor de garantieregeling nu juist dekking beoogde te bieden. Dit volgt in het bijzonder uit hetgeen in 5.4 is overwogen. Tegen deze achtergrond is het inroepen van de garantie door eiseres ook niet naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar te achten.

- 5.7 Een garantie als deze betekent niet dat de maatschap (thans: eiseres) zich niet hoeft te bekommeren om de gevolgen daarvan in latere jaren, waarin zich nieuwe omstandigheden voordoen. Kort gezegd: eiseres kan niet “achterover leunen” in de wetenschap dat de betaling van twee extra fte’s vijf jaar lang is verzekerd. Zij moet, binnen zekere grenzen, rekening houden met de gerechtvaardigde belangen van verweersters.
- 5.8 Tijdens de mondelinge behandeling van dit kort geding is gebleken dat de totale productie van de vakgroep (als onderdeel van eiseres), gegeven het huidige bekostigingssysteem, een bezetting van ongeveer 6,2 fte’s rechtvaardigt. Daarbij is de productie in Z. nog steeds goed voor ongeveer 5,5 fte’s. De extra productie in Y. is dus goed voor ongeveer 0,7 fte en blijft daarmee duidelijk achter bij de in 2014 voorziene productie van twee fte’s. Mede door de doorstart van I. onder een andere vlag is er kennelijk capaciteit “weggelekt”. Uit niets blijkt dat dit aan de met eiseres verbonden gynaecologen ligt; verweersters hebben ook niet gesteld dat dit het geval zou zijn. Overigens hebben verweersters aannemelijk gemaakt dat zij thans nog niet worden (voor)gefinancierd op basis van een productie die goed is voor 6,2 fte’s. Partijen verwachten echter wel dat dit binnen afzienbare tijd zal veranderen. Daarmee wordt het “gat” van twee fte’s verkleind tot ongeveer 1,3 fte’s. Anders gezegd: voor 0,7 fte ligt reguliere financiering van eiseres via B. in het verschiet.
- 5.9 Een volgende bijzonderheid vormt het in 2.4 genoemde vertrek van de gynaecoloog K. per 1 oktober 2016. Eiseres heeft te kennen gegeven dat zij in diens plaats een andere gynaecoloog wil aanstellen, om weer op het (haars inziens gegarandeerde) niveau van 7,5 fte’s uit te komen. Deze wens kan niet ten laste van verweersters worden gehonoreerd. Het is begrijpelijk dat eiseres (namens de vakgroep) de capaciteit in huis wil hebben om de destijds beoogde groei waar te maken, maar zij dient rekening te houden met de beslissingen die verweersters dienaangaande hebben genomen en met de bestuurlijke en financiële context waarbinnen verweersters moeten werken. In deze situatie kan niet van verweersters worden verlangd dat zij “overtollige” capaciteit blijven financieren. Een garantie of waarborg vormt naar zijn aard ook geen (primaire) verplichting om zonder meer en in alle omstandigheden te betalen, maar een (secundaire) financiële dekking in gevallen waarin dat nodig is.
- 5.10 Dit heeft tot gevolg dat met ingang van 1 oktober 2016 het eerder bedoelde “gat” kleiner is geworden. Eiseres heeft zich op dit punt nog beroepen op de verplichting van de overblijvende gynaecologen om, als K. niet wordt opgevolgd door een andere gynaecoloog die zich in de maatschap “inkoopt”, zelf aan K. de aan hem op grond van het maatschapscontract toekomende goodwillvergoeding uit te keren. Het is echter onzeker of – en in hoeverre – dit nadeel ten laste van verweersters kan worden gebracht op grond van de garantieregeling. De totale goodwill van de gynaecologische praktijk blijft na het vertrek van K., die de praktijk neerlegt, in beginsel immers gelijk. Zo bezien stijgt het aandeel van de

resterende maten daarin naar evenredigheid met ieders aandeel in de maatschap. De precieze berekening in dit opzicht gaat het kader van dit kort geding te buiten.

- 5.11 Het voorgaande rechtvaardigt de navolgende uitkomst. Verweersters hebben over de maanden augustus en september 2016 ten onrechte de betaling van het maandelijkse voorschot van € 40.000 achterwege gelaten. Zij dienen te worden veroordeeld om dit bedrag over deze maanden in volle omvang uit te keren. Het karakter van voorschotbetaling brengt mee dat er uiteindelijk, aan de hand van de definitieve productiecijfers, wordt afgerekend. Het feitelijke productieniveau, behorend bij een bezetting van 6,2 fte's, rechtvaardigt op dit moment nog geen verlaging van de voorschotbetalingen. Het is immers onzeker wanneer dat zal zijn verdisconteerd in de ontvangsten van B. die aan eiseres kunnen worden doorbetaald. Met ingang van 1 oktober 2016 is een nieuwe situatie ontstaan als gevolg van het vertrek van K.. In deze situatie is een verlaging van het voorschot redelijk. Deze verlaging is voorlopig te begroten op $0,875 \times € 20.000$, ofwel € 17.500 per maand, zodat verweersters over de maanden oktober 2016 en volgende een voorschot van € 22.500 per maand dienen te voldoen. De aan K. toekomende goodwillvergoeding zal hierbij buiten beschouwing blijven. Ook mogelijke toekomstige veranderingen in de relevante omstandigheden blijven onbesproken.
- 5.12 Vermelding verdient nog wel de positie van de gynaecoloog en lid van de vakgroep L. L. werkt fulltime, maar is al enkele jaren (ook voordat de garantieregeling tot stand is gekomen) voor de helft van de tijd werkzaam als voorzitter van medische staf van het ziekenhuis. Eiseres heeft betoogd dat L. daarom in de feitelijk aanwezige formatie van 7,5 fte's slechts voor 0,5 meetelt. L. vervult het voorzitterschap tot 1 januari 2017. Daarna zal L. naar verwachting de praktijk als gynaecoloog binnen de vakgroep weer volledig uitoefenen. Deze te verwachten mutatie geeft op dit moment geen grond voor een wijziging van het voorschotbedrag van € 22.500 per 1 januari 2017. Er is immers een gerede kans dat dan de verhoging met 0,7 fte zal worden geëffectueerd.
- 5.13 De primaire vordering wordt dus in volle omvang toegewezen over de maanden augustus en september 2016 en voor een deel groot € 22.500 per maand over de maanden oktober 2016 en volgende, en uiteraard bij gelijkblijvende omstandigheden. Uit het in 5.2 vermelde volgt dat deze veroordeling een hoofdelijke is. Toewijsbaar is ook de vertragingsrente, met dien verstande dat het hier niet een handelsovereenkomst in de zin van artikel 6:119a BW betreft, zodat niet de wettelijke handelsrente maar de gewone wettelijke rente op zijn plaats is. Voor het meerdere wordt de primaire hoofdvordering afgewezen. Dit geldt ook voor de gevraagde uitvoerbaarverklaring bij voorraad, die overbodig is doordat tegen dit vonnis geen hoger beroep openstaat. Nu de primaire vordering deels wordt toegewezen, kan de subsidiaire vordering onbesproken blijven.
- 5.14 Bij deze uitkomst zijn verweersters als de grotendeels in het ongelijk gestelde partijen te beschouwen. Zij worden veroordeeld tot betaling van de hierna te vermelden bijdrage in de proceskosten aan de zijde van eiseres. Voor toewijzing van buitengerechtelijke kosten is geen plaats, nu eiseres niets heeft gesteld over de noodzaak of de omvang van dergelijke kosten en verweersters de verschuldigdheid daarvan hebben betwist. Verweersters worden ook veroordeeld om de kosten van het Scheidsgerecht te voldoen.

6. De beslissing in kort geding

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis.

- 6.1 Verweersters worden hoofdelijk – in deze zin dat indien en voor zover de een betaalt, de ander zal zijn bevrijd – veroordeeld om aan eiseres, op de voet van hetgeen in 5.13 is vermeld, te voldoen:
- over de maanden augustus en september 2016 een bedrag (bij wijze van voorschot) groot € 40.000 per maand;
 - over de maanden met ingang van 1 oktober 2016 en tot uiterlijk 1 april 2019 een bedrag (bij wijze van voorschot) groot € 22.500 per maand;
- al deze bedragen te vermeerderen met de wettelijke rente daarover, telkens berekend over het tijdvak tussen het moment van opeisbaarheid van de desbetreffende maandelijkse betaling en het tijdstip van betaling.
- 6.2 Verweersters worden hoofdelijk – in deze zin dat indien en voor zover de en betaalt, de ander zal zijn bevrijd – veroordeeld om aan eiseres te voldoen een bedrag van € 2.500 als bijdrage in de proceskosten aan haar zijde.
- 6.3 Verweersters worden veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht. Deze kosten bedragen € 5.191.47. Dit bedrag wordt verrekend met het door eiseres betaalde voorschot, met terugbetaling aan eiseres van het restant ten bedrage van € 308,53.
- 6.4 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 5 oktober 2016 aan de partijen verzonden.